

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnes): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1933 til 31. Marts 1934. Dette Finanslovsforslag udviser paa Udgiftssiden et samlet Beløb af 331 551 111 Kr., men paa Indtægtssiden er Beløbet væsentlig ringere, saaledes at det samlede talmæssige Underskud er paa noget over 46 Mill. Kr. Det er jo et meget ubehageligt Resultat, men enhver, som har fulgt den Udvikling, der er foregaaet paa det økonomiske Omraade, maatte være forberedt paa, at det ikke var muligt med de Skattekilder, der stod til Raadighed, at frembringe Balance paa Finanslovsforslaget i dette Øjeblik.

Da Forslaget blev fremlagt i Folketinget, var der et ringe Overskud paa mellem 1 og 2 Mill. Kr., men som jeg erklærede den Gang, var der adskillige sandsynlige Udgifter, navnlig det store Kurstab paa Statsgælden, som ikke var medtaget, og som man derfor maatte regne med skulde tages i Betragtning ved tredie Behandling af Finanslovsforslaget. Denne Udgift er nu optaget paa Finanslovsforslaget med et Beløb paa mellem 21 og 22 Mill. Kr., og enhver vil kunne forstaa, at en saadan Udgiftsforøgelse er et saa haardt Slag, at det nok er i Stand til at forrykke Balancen. Men dernæst er der kommet en meget betydelig Udgiftsforøgelse paa Socialministeriets Budget, idet den foreslaaede Udgift, da Finanslovsforslaget blev fremlagt, var ca. 80 Mill. Kr., medens den paa Forslaget, som det nu foreligger, er omtrent 110 Mill. Kr., altsaa en Stigning paa omtrent 30 Mill. Kr. Det er disse to Poster, der fuldkommen har forrykket Finanslovsforslagets Tal, saaledes at det ret betydelige Underskud fremkommer. Disse forøgede Udgifter paa Socialministeriets Budget skyldes de Love, som er vedtaget af Rigsdagen om særlige Hjelpeforanstaltninger i Anledning af Krisen, og der er ikke noget at sige til, at disse Penge skal betales. Naar Rigsdagen bevilger Udgifterne, maa den være klar over, at den paa et eller andet Tidspunkt ogsaa maa bevilge de Indtægter, der skal dække Udgifterne.

Hvorledes det i øvrigt vil stille sig med Hensyn til Budgettets Tal, er det meget vanskeligt at sige noget nøjagtigt om. Enhver ved, hvor usikre og ubestemte de økonomiske Forhold i Verden er, og de er ikke mere sikre og bestemte i Danmark end i noget andet Land, saa der er ingen, som i Øjeblikket kan sige, hvorledes Finans-

lovens Tal vil ændres i Aarets Løb. Man kunde jo haabe, at der kom Forbedringer; saaledes at det Underskud, der nu budgetteres, forsvandt, men jeg er ikke i Stand til at pege paa bestemte Omraader, hvor jeg tør vente saadanne Forbedringer. Jeg tror ikke, det nytter at nære nogen falsk Optimisme med Hensyn til de økonomiske Forholds Forbedring. Jeg tror, det er klogere, at man ser Ubehagelighederne i Øjnene og regner med, at de ikke forsvinder lige med det samme.

Jeg haaber, det vil være muligt ved senere Foranstaltninger at skaffe de Indtægter, der skal til for at afbalancere Budgettet, idet jeg er af den Anskuelse, at det er uklogt at komme ind i en Politik med Underskud paa de løbende Budgetter. Hvad der skal til til Anlæg, til Igangsættelse af Arbejder, til Hjælp af forskellig Art til Erhvervslivet som Laan eller Støtte fra Staten, er det rimeligt, at man fremskaffer ved Laan paa den Maade, at Staten forpligter sig til senere at tilbagebetale disse Penge; men de Penge, man giver ud til endelige Formaal i de enkelte Aar, Udgifter, som kommer igen Aar for Aar, mener jeg, det er sund Økonomi at stræbe efter at dække i de Aar, da Udgifterne afholdes. De Lande, der er kommet ind i en finansiell Underskudspolitik — der er jo enkelte Lande, der er kommet ret langt ind i saa Henseende i de senere Aar —, har paa adskillige Omraader faaet at mærke, at det svækker Tilliden til Statens Økonomi og derigennem til hele Landets Økonomi, hvilket jeg anser for at være en af de værste Ulemper ved en saadan Politik. Jeg tror heller ikke, at nogen i Rigsdagen virkelig ønsker, at man skal slaa ind paa en saadan Politik, og jeg haaber, det vil være muligt her i Rigsdagen at enes om de Foranstaltninger, der skal til, for at vi ogsaa i de onde Aar kan føre en fornuftig og sund Finanspolitik, saaledes at den almindelige økonomiske Situation ikke derigennem forværes.

Jeg skal med disse Ord, idet jeg i øvrigt henviser til Enkelthederne i Finanslovsforslaget, saaledes som det foreligger her, tillade mig at anbefale det til velvillig Behandling her i Tinget.

Hauch: Som den højtærede Finansminister bemærkede, fremtræder det nu foreliggende Finanslovsforslag med et Underskud paa 46,5 Mill. Kr. paa Driftsregnskabet. Jeg kan slutte mig til den Beklagelse, som lød fra den højtærede Finansminister angaaende den Situation, vi her